



LIST

Gimnazija „Stojan Cerović”
školska 2024/25.



POŠTOVANI UČENICI I KOLEGE! EVO POSLIJE SVIH NEDAĆA U DOBA KORONE, MANJKA ENTUZIJAZMA I MOTIVACIJE, OPET JE GRUPA, MALA ALI ODABRANA, ODLUČILA DA „VRATI“ NAŠ LIST. U NEŠTO MANJEM OBIMU, NE ZAMJERITE!

NADAMO SE DA ĆE OVAJ BROJ PODSTAĆI ONE KOJI U SEBI KRIJU ŽELJU DA SE OPROBAJU I U OVOJ OBLASTI, PA DA SLJEDEĆI KREIRAMO ZAJEDNO I NA OBOSTRANO ZADOVOLJSTVO.



Fotografija: Ivan Dončević

IMPRESUM:

„GLAVNA“ I ODGOVORNA : DAJANA
ŠEVALJEVIĆ

NE MANJE „GLAVNA“ I NE MANJE
ODGOVORNA: VELIKA PERUTOVIĆ

ČLANOVI REDAKCIJE: KSENIJA BLAGOJEVIĆ,
PETRA BRKOVIĆ, VASILISA KOPRIVICA,
MILENA KOSOVIĆ, LARA LEMAJIĆ, HELENA
VOJVODIĆ, ZOJA KOPRIVICA, KSENIJA
MAROJEVIĆ, LUKA ŽIVKOVIĆ, MILICA MINIĆ

SADRŽAJ: LISTAJ!

PRELOM I DIZAJN: JOVANA NENEZIĆ

TIRAŽ: KOLIKO PARA, TOLIKO I MUZIKE

Umjesto uvoda

Dragi naši čitaoci, u prethodnim brojevima prve stranice Lista bile su namijenjene retrospektivi aktivnosti u našoj školi, a zbog ovolike pauze bilo bi nemoguće sakupiti i obraditi toliko podataka. Kako god, ni za ove četiri godine nije manjkalo ideja, projekata, vannastavnih aktivnosti.

Ono što treba istaći jeste niz nagrada koje su učenici naše škole uz pomoć svojih mentora osvajali na različitim vrstama takmičenja i na konkursima, i to skoro iz svih oblasti.

Sportska odjeljenja tradicionalno imaju izuzetno perspektivne sportiste, koji su okićeni veoma značajnim nagradama i medaljama ne samo na državnom nego i na međunarodnom nivou. Literarni konkursi, recitatorska takmičenja, likovni konkursi, informatički uspjesi, kao i brojna takmičenja iz prirodnih nauka - obilježili su 2023, 2024 i 2025. školsku godinu.



O ovoj temi razmišljala je i učenica Helena Vojvodić:

Svaka godina donosi nove izazove, ali i nove mogućnosti za postizanje izvanrednih rezultata. Učenici i profesori naše škole pokazali su nevjerojatnu posvećenost, radnu etiku i strast prema učenju, što je rezultiralo brojnim priznanjima i nagradama. Njihovi uspjesi na različitim takmičenjima, manifestacijama i konkursima širom zemlje i inostranstva predstavljaju pravo bogatstvo škole i snažan podstrek za sve nas. Nagrade koje su osvojili dokaz su da uporan rad, ljubav prema obrazovanju i zajednička posvećenost cilju donose rezultate. Učenici su sa svojim mentorima, iskusnim profesorima, omogućili da naša škola ponosno ističe brojne uspjehe, koji služe kao inspiracija svim učenicima da ulažu u svoj rad, učenje i razvoj. Ovi uspjesi su, takođe, podsjetnik da nijedan izazov nije prevelik kada se uloži dovoljno truda i ljubavi. Jasno je da nema uspjeha bez dobro vođenih mentorovih koraka, bez podrške i motivacije, bez osobe na koju možete da računate - a to je upravo ono što pružaju profesori svojim takmičarima, kao i svim svojim učenicima.

Zahvalni što nas čine ponosnim, sigurni smo da će i ubuduće učenici i profesori ove škole nastaviti da ostvaruju zavidne rezultate, koji ponekad nadmašuju sva naša očekivanja.

Riječ ima maturant

Dragi naši gimnazijalci,

čast mi je što imam priliku da napišem nekoliko riječi o gimnazijskom školovanju. Sada ovo pišem iz matuske klupe, u koji ćete, koliko god vam se činilo blizu ili daleko, vrlo brzo sjesti. Ne želim da vam govorim o tome kako je sve bilo divno i lako, kako treba da budete dobri đaci... Podijeliću s vama svoje iskustvo i potrudicu se da vam dam neki ključ ili bar neku smjernicu koja će vam pomoći da ove četiri godine proživite a kasnije i pamtite kao jednu od najljepših uspomena.

Prisjećam se svog prvog dana u Gimnaziji, vidim žuta ulazna vrata, prostrani hol uljepšan različitim radovima đaka ove škole, našu prvu učionicu i čujem ono srdačno „dobro došli u gimnaziju, ja sam Đuro Jaredić, vaš razredni!“, to su prvi trenuci kada ulazimo u potpuno novi i drugačiji svijet, to osjećanje uplašenosti, radoznalosti, čuđenja, radosti, ne znam kako bih ga opisao ili definisao, ali nazvaću ga „osjećajem prvog dana škole“. Duboko vjerujem da ne moram posebno da ga opisujem, jer znam da ste ga i vi osjetili.

Upoznavanje profesora, sklapanje novih prijateljstava, prilagođavanje novom sistemu, razvijanje svojih interesovanja, zaljubljanje, učenje i unapređivanje radnih navika je ono sa čim se susreće svaki srednjoškolar. Istinski bih volio da vi jedni drugima stvorite lijepe doživljaje i neprocjenjiva iskustva vrijedna pamćenja i prepričavanja. Svi se „tražimo“ u životu, tragamo za osjećajem pripadnosti, ljubavi, radosti, uspjeha, mira...i sve to nas zapravo i čini ljudima. Ali, želim ovo da zapamtite, to nećete dobiti jer se to i ne dobija, to se stiže. Budite jedinstveni, razvijajte sebe, pokažite vašu autentičnost, neka se svijet raduje onome što imate da mu pružite. Pratite svoje snove tako da vam srce zaigra od radosti na samu pomisao šta sve možete, želite i hoćete postići, doprinijeti i uraditi. Razmislite o ovome, mislim da ćete vrlo brzo, ako imate hrabrosti i želje da vjerujete u gore navedeno, pronaći put koji će otvoriti vrata smisla.



Pjesnik Nedeljko Popadić kaže: „Razapni jedra i maštaj.Pobeduju metar po metar.“ Tako želim i vama da svaki dan pobjeđujete i onda kad postanete maturanti da se okrenete i vidite mnogo radosti i ponosa koje su izdejtvovale te male, svakodnevne pobjede. U tom trenutku, želimne samo da kažete već i da osjetite da je vrijedilo biti gimnazijalac.

Kretanja u životu su poput jednog drveta i kruga, svaki dio drveta (sjeme, korijen, stablo, grane...) ima svoj vremenski krug u kome nastaje i razvija se. Gimnazija kao takva za mene predstavlja jedan poseban krug, ona je uticala na to da sjeme znanja sa kojim sam došao proklia i izraste u mlado drvo. Sada to drvo treba da se razvija dalje. Ovaj krug je blizu kraja, sada je vrijeme da se ide, raste i razija ka drugačijim iskustvima i novim znanjima.



Iza nas ostaju ljudi, veliki ljudi – naši profesori, kojima dugujemo neopisivu zahvalnost. Oni su nas učili i naučili da postanemo prvenstveno dobri ljudi čvrstog karaktera. Suština se svodi na činjenicu da ćete naučiti da računate, ali prvo morate da naučite da budete ljudi na koje će drugi moći da računaju. Naučićete istoriju i njene događaje, ali prvo morate da naučite kakvi ljudi treba da postanete da biste stvarali bolju i ljepšu istoriju, naučićete kakve prirodne ljepote imamo, ali prvo trebate da naučite kako da budete ljudi koji će tu ljepotu da čuvaju i uživaju u njoj ostavljajući zdravu i čistu zemlju generacijama koje dolaze . Naučićete i primiti različita znanja, ali uvijek ostanite dobri ljudi, oni čiji sjaj i blistav um uvijek predstavljaju najljepši ukras našeg grada. Gimnazijalci, „svakom po petica iz života, ljepote i poezije“, kako kaže naš Vito.Hvala Vam, divni profesori! Vi ste nas naučili! Gimnazijo, hvala!

Dušan Bulatović IV-8

Lični stav



Šta je nama matursko veče?

Noć u kojoj se proslavlja kraj četvorogodišnjeg školovanja. Malo li je! A sutra... „biseri rasuti“. A sutra...više ništa neće biti isto. Noć u kojoj se zaboravljaju i neopravdani i slabe ocjene a prepričavaju lapsusi, šale... Noć u kojoj svi zajedno pjevaju, plešu, vesele se...Tradicija koja ne nestaje.

Da li je to zaista tako?

.....

Maj – miris proljeća i nadolazećeg ljeta. Blaga drhtavica i pogled na prazne nikšićke ulice. Pet je časova ujutro i Nikšić se još nije probudio. Budni su samo maturanti nikšićke Gimnazije. Izlaze iz hotela i pitaju se gdje će sad: kući je još rano, kafići još ne rade...možda park, možda osvojiti prazne ulice, slobodno šetati i kuda se ne smije... Laku noć ili dobro jutro, draga djeco, bilo je divno, bili ste divni!

...

Nekad je to izgledalo i zvučalo baš ovako. A sada?

Matursko beše ko matursko i šta da se priča, parada...da parafraziramo Balaševića!

Evo već dugi niz godina matursko veče je samo formalno matursko. Ono sve više podsjeća na mjesto okupljanja da bi se krenulo u nekom drugom pravcu. Malo se pokažu toalete (od 100 do 1000) malo se ili malo više fotka, „selfA“, lijeva noga, desna noga, profil... haljina iz svakog ugla, a muškarci i nemaju baš toliko mogućnosti, ako ništa drugo: rijetko koji može da pogriješi. I ispada da je to jedino važno! Pa šta ćemo: teško da će iko ikada prošetati crvenim tepihom. Ovo je jedinstvena prilika, ali bez tepiha. (Ako se neko prepoznao – dobro je!)

Nekad se pjevalo sve – od zabavne, popa, roka do divnih narodnih pjesama, i evergrina svih pravaca. Doduše, možda bi angažovani i sada sve to pjevali da im se da prilika, jer su plaćeni do kraja večeri. Nijesu oni krivi što je veče trajalo od 21 do 23 i nijesu oni krivi što je današnji muzički ukus sveden na profane i vulgarne tekstove.

Možda sam ljuta Možda sam razočarana

Možda mi je teško jer se ne družimo

Možda nijesmo bili dovoljno uporni da pojedincima pokažemo šta treba cijeniti, čemu treba težiti, kako birati... A ti pojedinci diktiraju tempo...drugi ostanu u čudu!

Zar bi mala stvar bila da se potrošeni novac usmjerio ka nekom ko se liječi, a umjesto skupe toalete odjene obična majica, farmerke i patike, pa nema brige da će neko stati haljinu ili će noge klecati od „dvanaestice“

Zar bi mala stvar bila da se osmisli noć koja će se po nečemu razlikovati od drugih i bila pečat baš te generacije

Zar bi mala stvar bila ispoštovati slušanjem onog ko se obraća, čuti lijepe riječi, optimistične želje, empatično reagovati na žal što se mnogi trenuci nikad neće ponoviti

Zar bi mala stvar bila da se dođe na biciklu a ne u mercedesu

Zar bi mala stvar bila da se pokaže kako se pleše a ne samo skače

Zar bi mala stvar bila da to veče, kad se već organizuje preko škole, bude zaista matursko a ne žurka kao svaka druga

Jer...

Ono je zamišljeno kao sinergija kulture, obrazovanosti, ukusa, skromnosti...svega onog što bi gimnazija trebalo da u svojoj biti i predstavlja a maturanti, pored ostalog i time pokažu da su položili ispit zrelosti!

Prof. Dajana Ševaljević



Министарство
просвјете, науке
и иновација

Дођења Државне награде

ОКТОИХ



JOŠ JEDAN OKTOIH STIGAO U GIMNAZIJU
PROFESORICA ANA VUJAČIĆ - DOBITNICA „OKTOIHA“

FIZIKA SE VOLI

Nagrada „Oktoih“ dodjeljuje se građaninu Crne Gore ili pravnom licu koje ima sjedište na teritoriji Crne Gore, za ostvarene izuzetne rezultate u oblasti vaspitanja i obrazovanja, kao i učeničkog i studentskog standarda. Kada je ustanovljena državna nagrada „Oktoih“, naša Gimnazija je dobila 1971. godine, a godinu dana kasnije ista nagrada našla se u rukama direktora škole Branka Radojičića. Profesor Sloba Bošković je 1999. godine predložen za nagradu „Oktoih“ i iste godine je dobio. Predložile su ga kolege. Jedan kolega govorio je profesoru Slobu: „Boškovićev dragocjeni doprinos u nastavi književnosti i jezika ogleda se u metodičkim inovacijama, naročito modernom pristupu kako u inoviranim interpretacijama tako i u ukupnom valorizovanju književnog djela kao posebnih poetoloških cjelina.“

Profesorica fizike Ana Vujačić dobitnica je ove nagrade za 2023. godinu. Njen trud i zalaganje prepoznati su od strane Ministarstva prosvjete, nauke i inovacija, pa smo tim povodom razgovarali

Vasilisa: Profesorice, čestitamo na nagradi i recite nam šta mislite da Vas je najbolje preporučilo za ovu nagradu?

Profesorica Ana: Hvala. Pretpostavljam da je do toga došla zbog postignutih rezultata u nastavnom procesu, kao i zbog rezultata učenika kojima sam bila mentor. Veliki broj mojih učenika osvajao je nagrade na državnim takmičenjima, u organizaciji Ispitnog centra Crne Gore i na Olimpijadama znanja, u organizaciji Prirodno-matematičkog fakulteta u Podgorici. Moji učenici - Janko Radulović, Petar Tadić i Rade Dačević proglašeni su za najbolje mlade istraživače od strane Ministarstva nauke. Učenik Petar Tadić je dva puta osvojio bronzanu medalju na Svjetskoj olimpijadi iz fizike.

Vasilisa: Divno je čuti da je naša Gimnazija iznjedrila tako talentovane učenike i da ste im Vi bili mentor na tako prestižnim takmičenjima. Molim Vas, recite mi nešto o svojim dosadašnjim uspjesima.

Profesorica Ana: Autor sam udžbeničkog kompleta „Fizika 3“, kao i skripta „Odabrana poglavlja fizike“. Takođe, autor sam i kataloga za polaganje male i velike mature. Član sam tima za izradu testova za maturalni ispit iz fizike, u organizaciji Ministarstva prosvjete i Ispitnog centra. Autor sam zadataka za takmičenje iz fizike, za osnovnu školu, posljednjih četrnaest godina. Ocjenjivač sam istih. Pohađala sam veliki broj seminara u našoj državi, ali i u inostranstvu - CERN, Švajcarska, i to dva puta. Bila sam i u timu za pripremanje učenika za Svjetsku olimpijadu iz fizike, u organizaciji ICCG. Pet puta sam proglašena za najboljeg mentora, od strane ICCG, a dva puta sam dobila nagradu PET plus, za izuzetne rezultate, od strane Ministarstva prosvjete. 2015. godine dobila sam zvanje Viši savjetnik Ministarstva prosvjete.

Vasilisa: Vaše nagrade su zaista vrijedne. Recite mi kako prepoznate talenat za fiziku kod učenika?

Profesorica Ana: Koautor sam Strategije za razvoj i podršku darovitim učenicima, sa Akcionim planom. U Gimnaziji sam član tima za nadarene učenike. Smatram da se talenat za fiziku lako prepoznaje. Ako uočim talentovanog učenika, dodatno ga motivišem za rad i napredovanje, uz konsultacije sa mnom. Treba stalno ulagati u talentovanog učenika i dodatno ga motivisati.

Vasilisa: U potpunosti sam saglasna sa Vama. Kao maturantkinju ove škole zanima me da li je poželjno da maturanti upišu fakultete koji su povezani sa izučavanjem fizike?

Profesorica Ana: Nažalost, u našoj državi, fizičari slabo prosperiraju. Oni koji ipak izaberu fiziku, ako počnu da se bave naukom, obično odlaze u inostranstvo. Kod nas su elektrotehnika i građevina bolje opcije, tako da svojim učenicima preporučujem ova dva fakulteta. Fiziku mogu preporučiti samo onim učenicima koji se žele oprobati u inostranstvu.

Vasilisa: Hvala Vam na preporukama. Na početku intervjua spomenuli ste studijski boravak u CERN-u. Možete li nam reći nešto više o Vašem boravku u Švajcarskoj?

Profesorica Ana: 2008. godine sam prvi put pohađala studijski program u CERN-u, u Ženevi. To je bio program za istaknute profesore i učenike. Imali smo i niz seminara i posjetili smo 3 od 4 LHC eksperimenta. Drugi put sam bila 2009. godine. Te godine imali smo veliki broj seminara, koje su držali eminentni naučnici CERN-a. Takođe, imali smo i rad u laboratoriji. Pravili smo „CLOUD CHAMBER“ detektor u laboratoriji, da bismo to znanje primijenili u radu sa učenicima.

Vasilisa: To je zaista impresivno. Draga profesorice, sigurna sam da ćete osvojiti još mnogo nagrada u budućnosti. Hvala Vam na izdvojenom vremenu za školski list..

Profesorica Ana: Nema na čemu. Uvijek ću se rado odazvati na ovakve pozive.

Vasilisa Koprivica IV-8

A sad pravac – biblioteka

ČUVAR TAJNI PISANE RIJEČI

Iako se tako ponekad ne čini, biblioteka je jedna od najznačajnijih prostorija u školi.

Ona je čuvar pisane riječi iz različitih oblasti ljudskog saznanja i umijeća, kulturni fenomen, u kojem, ako vam blokira internet, uvijek možete naći odgovore na sva pitanja. Zato je neizostavno da se provirimo u ovaj kutak naše škole, upoznamo se sa našom bibliotekarkom Jelenom Rojević i njenim aktivnostima.

•Šta znači biti bibliotekar u školi?

Znači biti angažovan u jednom lijepom, nadahnutom, interesantnom prostoru. Komunikacija sa učenicima je vječita inspiracija za lijepu i produktivnu djelatnost, Svakako je i rad u biblioteci ispunio moja očekivanja, jer su upravo na ovom mjestu pokrenute mnoge aktivnosti, prije svih Bibliotečka sekcija, koja broji veliki broj učenika i aktivnosti.

•Kako danas podstaći učenika da čita?

Niko nije imun na neku interesantnu informaciju, svi vole da čuju nešto o piscu, o njegovoj motivaciji, nešto ključno za pomenuti naslov, koje tajne to djelo skriva... još ako ponudiš čitav niz kritičkih osvrti na djelo, onda ne fali ni motivacije da se nešto pročita.

•Da li biblioteka organizuje književne večeri i radionice?

Svakako, već sam pomenula Bibliotečka sekcija, dakle, ista ne bi postojala da nije vaše zainteresovanosti. Mnoge ideje za projekte i manifestacije se rađaju upravo u prostorijama biblioteke, obilježavanje značajnih datuma kao što su Dan škole, Svjetski dan knjige, Dan recitatora i sl. Jedna od aktivnosti koja je proistekla iz biblioteke je upravo i školska emisija „Tajne školskih hodnika“ koju ste pokrenuli upravi vi, učenici.



•Kratko o formalnim aktivnostima bibliotekara?

Izdavanje knjiga, ažuriranje fonda knjiga kroz Cobiss program, elektronsko sortiranje knjiga i upis inventarske knjige, popis učenika i adekvatno selektovanje.

•Kako se postaje član biblioteke?

Član biblioteke postajete onog trenutka kad dođete kao učenici u našu školu, po automatizmu preuzimam vaše podatke, evidentiram, otvaram foldere sa kartonima, kako ručne tako i elektronske, radi adekvatnije kontrole izdavanja, zadržavanja i vraćanja zaduženih knjiga.



Bibliotekari zaista imaju neku moć, jer ako uspiju da svakom posjetiocu izmame osmijeh, e onda je zaista to jedina potvrda da lijepo radite svoj posao. Mišljenja sam da je biblioteka najljepše mjesto za okupljanje mladih, imam to zadovoljstvo da svakodnevno upoznajem mlade ljude željne znanja i novih izazova.

Pomognem u traganju za željenom knjigom i svaka nađe put do svog čitaoca. Da li je to moć bibliotekara ili ipak čarobne biblioteke, ne znam.

·Da li bibliotekanabavlja i izdaje knjige koje nijesu vezane za nastavu?

Svakako, u našoj biblioteci možete da pronađete literaturu koja nije vezana za školsku lekturu i literaturu.

·**Da li se u biblioteci mogu obući zainteresovani za ovaj posao?**

Svakako. Bibliotečka sekcija broji preko 30 članova, od koji njih 10-ak svakodnevno radi na poboljšanju rada iste. Opis posla podrazumijeva da po određenoj bibliotečkoj klasifikaciji sortiraju književna djela, unose u elektronski zapis naslove, određuju knjige za otpis, arhiviraju građu, inventarsku knjigu ažuriraju.. dakle ima posla ko hoće da radi...

·Šta se dešava ako učenik izgubi ili ošteti knjigu?

E u tom slučaju, mada se to rijetko dešava, učenik je u obavezi da nadomjesti naslov koji je izgubio ili ošteti, kako se ne bi gubio bibliotečki fond i kako bi se nadomjestili naslovi po inventarskim brojevima.

Zahvaljujemo na svim informacijama, a učenicima savjetujemo da ne zaobilaze ona vrata na kojima piše: BIBLIOTEKA!

Luka Živković II-5



DIGITAL MINDS – MJESTO GDJE IDEJE POSTAJU STVARNOST

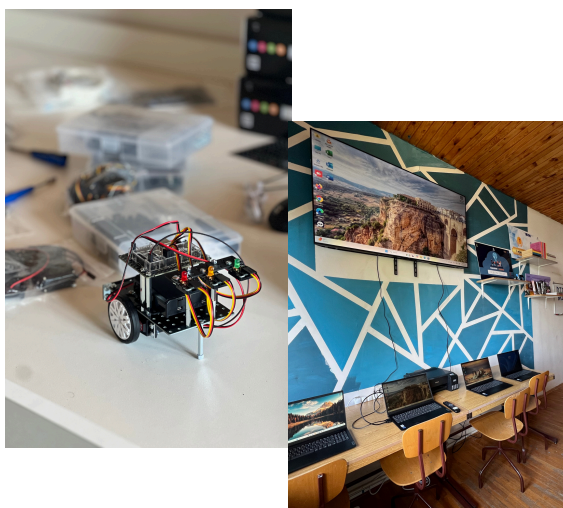


Digital Minds, školski klub koji sam osnovala, na ideju učenika, prije tri godine, postao je pravo kreativno i tehnološko jezgro naše škole. Okupljamo talentovane i motivisane učenike koji se bave programiranjem, fotografijom, a odnedavno i robotikom - zahvaljujući donaciji Ministarstva prosvjete, nauke i inovacija Crne Gore, koje nam je omogućilo da opremimo savremenu učionicu za robotiku. Zajedno sa učenicima uredila sam prostor i pripremila ga za rad.



Kao profesorica informatike i vođa kluba, sa puno entuzijazma, znanja i podrške, usmjeravam učenike ka istraživanju savremenih tehnologija i kreativnom izražavanju kroz digitalne medije.

Posao koji radim nije mi samo profesija - on je moj poziv i svakodnevna inspiracija. Ljubav prema tehnologiji, radu sa mladima i želja da im prenesem znanje i vjeru u sebe, ono su što me pokreće. Svaki uspjeh učenika osjećam kao ličnu radost, a svaki izazov kao priliku za rast - i njihov i moj.



Naši robotičari kreiraju budućnost

Ponosna sam na brojne uspjehe članova našeg kluba. Na primjer, učenik Ivan Dončević kreirao je i poklonio školi zvanični sajt, obogativši digitalni identitet škole. Članovi kluba su takođe organizovali izložbe fotografija, snimali video materijale za karijernu orijentaciju i pružali tehničku podršku u gotovo svim školskim aktivnostima.

Redovno učestvujemo na domaćim i međunarodnim takmičenjima, i postizemo zapažene rezultate. Posebno se ističe tim koji su činili Maša Radulović, Vuk Žižić i Bogdan Delić – osvojili su prvo mjesto na Hakatonu "Equal Hack: Kod za jednakost", nakon čega su predstavljali Crnu Goru na prestižnom 10. EUSAIR forumu održanom na Kritu.

Učenici Aleksandar Rašković, Milan i Danilo Dendić, Milan Ugren i Ivan Dončević uspješno su učestvovali na više Hakatona u Crnoj Gori, gdje su osvajali nagrade na svakom takmičenju. Njihov trud i kreativnost prepoznati su i van granica škole.

Već tri godine zaredom, učenice Digital Minds kluba osvajaju nagrade na digitalnom takmičenju za srednjoškolke na Univerzitetu Mediteran, ističući se svojim idejama i prezentacijama.

Učenici su takođe učestvovali na međunarodnom takmičenju INFOS Bor, gdje su osvojili nagrade u konkurenciji vršnjaka iz više zemalja.

Posebno sam ponosna i na učešće naših učenika na Međunarodnom takmičenju Dabar, gdje su dvije godine zaredom postizali izvanredne rezultate i osvajali nagrade, pokazujući svoju snalažljivost i logičko razmišljanje u oblasti računarstva i digitalne pismenosti.

Digital Minds za mene nije samo klub – to je zajednica mladih ljudi koji svojim znanjem, timskim duhom i inovacijama čine školu boljom i doprinose široj zajednici. Sa ovakvim članovima, budućnost zaista izgleda digitalno – i sjajno.



Profesorica Jovana Nenezić



• • Kad „ne radimo“, onda... • •

Šta nam to nudi škola pored redovne nastave

Kroz Klub engleskog jezika i prevodilaca, koji vode profesorice Jelica Kovačević i Olja Vukotić, učenici imaju priliku da unaprijede svoje znanje engleskog jezika na zanimljiv način. Istorijsku sekciju vodi profesorica Marija Vujošević, a saradnici su i profesori istorije naše škole. Kroz ovu sekciju učenici mogu saznati mnoštvo informacija i tako nadograditi svoja znanja iz oblasti koja ih posebno interesuje.

Školski hor vodi profesorica Emina Đurović. Članovi hora su izuzetni talenti u pjevanju i upravo ovaj hor im omogućava da njeguju i unapređuju svoj talenat. Takođe, imamo i školski bend koji osvaja mnoge nagrade na državnim takmičenjima.

Biološko-ekološku sekciju vode profesorice Draga Koprivica, Snežana Aleksić, Mira Stanić i Marija Vojinović. Na sastancima ove sekcije možda budući biolozi obogaćuju znanje iz različitih sfera interesovanja i pripremaju se za razna takmičenja iz ekologije i biologije.

„Mladi geografi" naziv je sekcije u okviru koje učenici razvijaju svoju ljubav prema geografiji. Profesorica Jovanka Vujković, koordinatorka sekcije, odgovara na brojna pitanja koja ovi radoznali geografi postavljaju i približava im neke nepoznate teme koje ne obrađuju na redovnim časovima.

Recitatorsku sekciju vode profesorice i profesori CSBH jezika i književnosti. Tehnike recitovanja i lijepog govorenja neki su od programa rada ove sekcije, a pritom se upoznaju i sa najljepšim pjesmama naše i svjetske književnosti. Tradicionalno, naši recitatori uvijek osvajaju prva mjesta!

Cilj Bibliotekarske sekcije je poticanje učenika da dio svog slobodnog vremena provode okruženi knjigama, da nauče kako biblioteka funkcioniše, animiraju druge na akciju, kojoj je cilj promovisanje knjige kao osnovnog kulturnog fenomena, kao i čitav niz različitih aktivnosti, a sve uz podršku profesorica Jelene Rojević i Sonje Danilović.

Debatni klub vodi profesorica Marija Jovčić Stanković. Učenici koji su članovi debatnog kluba organizuju mnoge debate i vremenom postaju izvrsni govornici. Njihov talenat prepoznat je na svim takmičenjima.

U Klubu informatičara su svi programeri naše škole. Pored toga što vježbaju i rade ono što najviše vole, oni osvajaju i nagrade na raznim takmičenjima. Njihova koordinatorka je profesorica Jovana Nenezić.

Likovnu sekciju pohađaju naši talentovani slikari i slikarke. Oni stvaraju prava umjetnička djela! Zahvaljujući radu ove sekcije, umjetnost u našoj školi nikad „ne spava". Koordinatorke su profesorice Vera Knežević i Marija Lazarević.

Za kraj, Novinarska sekcija! Mladi novinari iznose svoje ideje i pišu različite novinske tekstove. U okviru ove sekcije istražujemo, pomjeramo sopstvene granice i planiramo kako će izgledati školski list koji upravo čitate. U svemu nam pomažu profesorice Dajana Ševaljević i Velika Perutović.

Petra Brković I-3



Kako se gimnazijalci maskiraju

Gimnazijalci u karnevalskoj povorci



Učenci naše škole bili su dio manifestacije „Karneval romana“ koju već četvrtu godinu zaredom organizuje JU Narodna biblioteka „Njegoš“ uz podršku Ministarstva kulture i medija i Opštine Nikšić.

U okviru manifestacije je organizovana prva karnevalska povorka u Nikšiću, a povorku su predvodili naši gimnazijalci! Oni su se predstavili maskama i kostimima svojih omiljenih književnih junaka. Gradskim parkom i Trgom slobode prošetali su junaci svih književnih epoha: Antigona, Paris, Helena, Ana Karenjina, Tatjana Larin, Onjegin, vladika Danilo...

Narednog dana su učenici u parku ispred Gradske kuće, sa svojim profesoricama Bojanom Perišić, Jelenom Rojević, Marijom Vujošević i Velikom Perutović, napravili pravi glumački performans. Čuli su se stihovi Petrarke, Homera, Puškina, Njegoša. Oživjeli su junaci iz romana „Čiča Gorio“ i „Ana Karenjina“, a parkom je prošao i Alija Đerzelez. Na djelu su bili kreativnost, inovativnost i izuzetni talenat nikšićkih gimnazijalaca.

Ovakve i slične manifestacije od izuzetnog su značaja za naš grad, za naše mlade, za roditelje i nastavnike. Ovo je prilika da se djeci na zanimljiv način približe najznačajnija djela svjetske književnosti, prilika da djeca zavole knjigu i književne junake.

Profesorica Velika Perutović

OD ŠKOLE DO MEDIJA

TAJNE ŠKOLSKIH HODNIKA



Školska emisija, koja se emituje svake nedjelje u 21:30h na RTNK, nastala je kao pravo osvježanje za sve učenike naše škole. Sa zanimljivim temama i kreativnim sadržajem brzo je osvojila simpatije svih nas.

Do ideje smo došle Tijana Lakčević i ja. Pune entuzijazma i želje za radom ušle smo kroz vrata biblioteke i tada je krenula čarolija.

Nas dvije smo bile voditeljke emisije, a pridružila nam se i Tina Pavlović, učenica drugog razreda naše škole, koja je oduševila publiku svojim humorom i energijom. Tu je i tehnički tim predvođen Sarom Radulović koja je takođe maturantkinja naše škole, a koji je zaslužan za savršenu produkciju. U pripremi emisije im pomaže bibliotekarka naše škole Jelena Rojević, kao i profesorica istorije Marije Vujošević i produkcija RTNK.

U emisiji su predstavljena sva postignuća učenika i profesora, kao i problemi sa kojima se susreću. Pored toga, imamo i emisije šaljivog karaktera. Naročito smo ponosni na emisije o ulicama i mostovima našeg grada. U njima smo prikazali mnoge kulturno-istorijske spomenike, oživjeli neke zaboravljene priče i progovorili duhom starog Nikšića. Takođe, mnogo volimo i novogodišnju emisiju i emisiju o karnevalu romana. To su možda neke od naših najljepših emisija. Iako je njihovo snimanje često zamorno i traje dugo, sve bude lakše kada se skupe divni ljudi. Mnogo smijeha, suptilnih i neočekivanih detalja čini našu emisiju toliko posebnom.

Ona pokazuje da kreativnost i timski rad mogu da naprave nešto posebno. Nadamo se da će u sljedećoj epizodi biti još više zanimljivih priča i novih lica. Ako imate neku ideju ili želite da učestvujete, pridružite nam se!

Milena Kosović IV-3

NAŠI BIVŠI

**MNOGI NAŠI UČENICI
POSLIJE ZAVRŠENE
GIMNAZIJE BIRAJU
UNIVERZITETE VAN CRNE
GORE. ZAMOLILI SMO IH DA
SA NAMA PODIJELE SVOJA
DOSADAŠNJA ISKUSTVA.**

Zdravo svima! Ja sam Danka i završila sam gimnaziju „Stojan Cerović“.Upisala sam Fakultet za hemiju i hemijsku tehnologiju u Ljubljani, smjer biohemija. Slovenija je zemlja koja prepoznaje značaj nauke, te u istu dosta ulaže i kao takva je sjajna opcija za studente sa afinitetima prema prirodnim naukama.

Na početku je studiranje bilo izuzetno zahtjevno, jer gradivo iz matematike i fizike koje se predaje nije sasvim usklađeno sa onim koje se uči u Gimnaziji, izazov je takođe učenje na nematernjem jeziku, ali uz dosta rada, može da se postigne. Pored stručnih predavača i odlično opremljenih laboratorija, Slovenija nudi brojne ugodnosti za studente. Pored mogućnosti besplatnog studiranja, obezbijedena je subvencionirana ishrana, kao i različite studentske ekskurzije, jednodnevne izlete ali i širok dijapazon vanstudijskih aktivnosti (časovi plesa, kvizovi znanja, karaoke i filmske večeri, tematske zabave i slično). Često se na našem fakultetu organizuju događaji poput sajмова posla, na kojim različite kompanije iz Slovenije, Evrope i svijeta predstavljaju svoj rad i nude studentima završnih godina mogućnost zaposlenja. Univerzitet u Ljubljani, u saradnji sa Univerzitetima u Evropi i svijetu, nudi različite programe razmjene i razna usavršavanja za zainteresovane studente.



Iako niđe nebo nije plavo kao iznad Crne Gore, kad osvane sunčan dan, neizbježna je šetnja sa kolegama po parku Tivoli, razgovor i učenje u prirodi. Na mom fakultetu nema mnogo ljudi sa Balkana - dvije Makedonke i tri Srkinje - i to sve na različitim smjerovima... Ali, vrlo brzo smo se združili i sa Slovencima. Mnogo toga je drugačije - kultura, običaji, navike... U trenutku kad profesor uđe, amfiteatar u kom je preko 90 ljudi odjednom utihne.

Iako su svi ljubazni i prijatni kad god se upoznajemo ili razgovaramo, nije im u prirodi toplina koju naš narod ima. Prvi put kad smo se jedna Čačanka i ja zagrlile u laboratoriji, nakon što se nismo vidjele jedan čitav dan, jer nam je tako prirodno, baš su se raznježili i oduševili. Predložile smo im da se malo češće grle, i da to odlično utiče na raspoloženje. Slušamo različitu muziku, ali gledali smo iste filmove, posjetili različite države, učili iste jezike, pa uvijek nađemo temu za razgovor. Možda je očekivano da mi kao stranci upoznajemo zemlju u koju smo došli na studije, ali nerijetko se desi da mi preuzmemo mikrofon i pričamo o ostalim državama bivše Jugoslavije. Ne bune se, možda zato što smo obično glasniji, srčaniji i prilično lično shvatamo što nisu čuli za Nikšić, Čačak, kad kažu da su gusle duvački instrument i da u kačamak ne ide krompir... Iako su uglavnom posjetili ili čuli samo za Budvu, često im pričam o Crnoj Gori. Vole da slušaju, a kao pravi zaljubljenici u prirodu, oduševljavaju se fotografijama durmitorskih jezera, drugog najdubljeg kanjona u Evropi, mirnih, skrivenih plažica... Obećali su da će doći, a ja da ću biti dobar domaćin. Oduševili su se našim domaćim kolačima, spremljenim u skromnim studentskim uslovima i naučili smo ih da se činjija nikad ne vraća prazna.



Išli smo na utakmicu Budućnost - Olimpija i nas 7 je navijanjem nadglasalo gotovo punu arenu Stožice - mislim da su te razlike u mentalitetu bile ključne tog dana, jer su naši košarkaši (sigurno ohrabreni našim navijanjem) tog dana odnijeli ubjedljivu pobjedu. Vrijeme poslije fakulteta često provodimo u biblioteci. U nju dolaze studenti raznih fakulteta, pa sam upoznala nekoliko ljudi iz Crne Gore. U pauzama od učenja, okupimo se na donjem spratu, pričamo, šalimo, igramo društvene igre. Sve u svemu, mi „Neslovinci“ koristimo svaku mogućnost koju nudi studiranje u inostranstvu, pa se tako poslije predavanja kućama često vraćamo različitim putevima, da ne ostane nijedna uličica kroz koju nismo prošli, ćošak koji nismo obišli i uživamo u privilegijama druženja sa lokalcima, koji svoju ulogu shvataju ozbiljno i raduju se istom tretmanu, kad bude prilike da se uloge zamijene, pa oni budu turisti, a mi lokalci. Tada će biti malo više sunca, malo manje ispita, dakle - još bolje raspoloženje i druženje.

Danka Milić

J E D N O P O M A L O S E N T I M E N T A L N O V A S P I T A N J E



Pošto nemam nijedno drugo tinejdžersko doba osim svojeg, osjećam dužnost da ga volim, sa blagom dozom ironije. Ta ljubav je ipak iskrena i jedino što tom vremenu zamjeram jeste što nije bilo ni mnogo bolje, ni mnogo lošije, od tuđih. Ono nije baš tako davno minulo pa da ga se sjećam sa prevelikom nostalgijom ili da mu, kao pošten starac, dajem neko teleološko objašnjenje, zato možda ovo i nije pravi trenutak da nešto o njemu kažem.

Unutrašnjost gimnazije mi je uvijek ličila na Ešerove grafike. Bila je pomalo iluzorna, pomalo ružna, a u vrijeme proljećnjeg zalaska sunca ili zimske noći, doživljavao sam je kao kakav luminalni, melanholični prostor. Kada sam prvi put u nju ušao, došao sam da upišem matematičku gimnaziju i da konačno učim francuski. Nijesam dobio ni jedno ni drugo, kao ni mnoge stvari koje sam kasnije tražio. Matematičku gimnaziju sam htio da izaberem jer sam tada mislio da ću studirati astrofiziku – na kraju sam se ipak predomislio i upisao arheologiju. Iako nijesam dobio francuski, pa ga ovih godina sam učim, dobio sam teoriju knjiženosti, što mi je omogućilo da provodim šest časova nedjeljno sa prof. Sonjom Danilović koja mi je, između ostalih, otkrila da imam talenta za pisanje.

Naredne četiri godine, od septembra 2018. pa do ljeta 2022, proživio sam jedan mali život u kojem sam se prvi put susreo sa postajanjem. Postati čovjek, postati pisac, postati naučnik. Iako je moj život mnogo dinamičniji iznutra nego spolja, pa su tako najznačajniji trenuci oni mistički doživljaji čitanja, slušanja ili gledanja koji se dešavaju van škole, imao sam sreće da svjedočim i onome spolja, a to veliko socijalno polje za mene je isključivo bila – gimnazija. Pošto sam jedina, moj odnos sa svijetom prije svega je eksperimentalan, pomalo liči na anglo-saksonsko pravo i kontinentalnu filozofiju, zato sam u tom velikom izbrazdanom polju otkrio mnogo, bio i psiholog i etnolog. Ta svakakvost svijeta dočekala me je kasnije i na Filozofskom fakultetu, na kojem danas studiram. Ešerove grafike su duboko metafizičke, njihovi likovi su uvijek zapitani, to nije slučaj i sa gimnazijom. U njoj ima toliko estetskog i moralnog kiča, a isto tako i plemenitosti i ljepote koja je, kao i svuda, protjerana u katakombe. Otkrivajući tu snažnu, fascinantnu dihotomiju, u meni su se rađale ideje o drami koja govori o prirodi i sudbini čestica.

Ima u mom srcu toliko sjećanja na godine provedene u ovoj školi, to je ipak, petina mog života, vjerovatno najvažnija, ali nije ni mjesto ni vrijeme da govorim o svima, a pristojnost mi nalaže da izaberem samo one lijepe. Zato se sjećam nekih časova i nekih profesora, čitalačkog kluba i odjeljenjskih novina, jedva organizivane ekskurzije na kojoj sam osjetio zajedništvo snažno kao na liturgiji ili u horu Betovenove ili Malerove simfonije. Sjećam se i svojih „kolega“, njihove kreativnosti i duhovitosti: najveći dio mojeg najbližeg kruga upravo čine ti ljudi, nadam se da će u njemu i ostati. U gimnaziji sam preživio koronu, u četvrtom razredu sam bio i u karantinu, tako dočekao osamnaesti rođendan. Najvažniji događaj u mom životu vezan je upravo za gimnaziju: predstava „Besmrt u Kopenhagenu“. Pokušavao sam, tokom drugog razreda, da postavim „Čelavu pjevačicu“, nije išlo, sve se završilo pandemijom. U to doba počeo je trijumf straha od smrti. Ta histerija toliko me je nervirala da sam htio sa napravim performans nazvan po Verdijevoj operi – „Bal pod maskama“. U ovom mom slučaju to su trebale da budu medicinske maske. Sreo sam se tada sa čovjekom koji ponovo postaje životinja i poražen zaključio kako se u jezgri jezgra čovjekovog bića nalazi strah, najstarija supstanca kosmosa. Ni od bala nije bilo ništa.

Zato sam na kraju odlučio da napišem dramu u kojoj likovi, moji avatari, na čelu sa mojim dvojnikom, Arturom (nazvanom po trojici Artura: Šopenhaueru, Rembou i kralju Arturu) meditiraju o životu i smrti. Spojivši teorije kvantne fizike, indijsku filosofiju i mitologiju, Šelunga, Kjerkegor i Dostojevskog, ostvario sam jedan veliki san – prvi put sam napisao nešto čemu sam se i sam divio. Onda je došlo vrijeme da se ta drama i izvede. U tome su mi pomogli Matija, Andrea, Mina, Srđan, Anja i Petar, kao i profesorka Velika Perutović. Nijesu ni ova škola ni ovaj grad drevna Kina u kojoj vladaju konfucijanska meritokratija, zato nije bilo jednostavno izaći na kraj sa začuđenim poglednima i posljednjim namjerama svakojakih „birokrata“, ali srećom svi su gorepomenuti učesnici imali više upornosti od mene (ja sam se, tako slabovoljan, osjećao kao Bajron u Engleskoj), zato smo i uspjeli da od 9. maja do 9. septembra 2022. godine (od Šilerovog do Tolstojevog rođendana) igramo četiri puta u tri grada, čak i da osvojimo koju nagradu. Kada smo konačno počeli sa probama u Zahumlju, sve osmoro živjeli smo poseban, treći život, u magičnom mjehturu, a svaka od četiri noći izvođenja bila je za sve nas i strašna i veličanstvena, tako nešto su rekli i gledaoci...Uz ovaj monumentalni hod timpana, završilo se moje tinejdžersko doba, bilo je vrijeme da postanem student.

Negdje pred kraj puberteta, čitajući Pekićevu „Atlantidu“ upoznao sam se sa Džonom Holdenom, antropologom koji piše doktorat o vješticama iz Salema. Tada sam odlučio da postanem antropolog, a nakon kratkog razmišljanja shvatioh da ipak treba izabrati arheologiju, sestrinsku disciplinu, jer je ona antropologija drevnosti, paleo-ontologija. Drevna vremena su bila uvijek srce mojih dječičkih fantazija, zato je taj odabir bio trijumf velike nostalgije. Moj profesor egiptologije, sujetni jungovac, rekao je na prvom predavanju koje sam ikada imao na Filozofskom fakultetu: „Arheologija je avantura duha, spuštanje u nesusvesno cijelog čovječanstva.“ To je sasvim dovoljno objašnjenje. Pošto sam po prirodi jako neodlučan i nikada ne odustajem od širine svojih interesovanja, nikada, pa čak ni sada, nisam bio siguran da li je taj put pravi. Ono što me spašava jeste čvrsto uvjerenje da je svaki put sub specie aeternitatis – pogrešan, pa tako ima potpuno jednaku mogućnost da mu se iznađe kakva ispravnost. Upisao sam se na Filozofski fakultet u Beogradu.

U Beograd sam došao kao studenti provincijalci u Pariz, u Balzakovim romanima. Tako se, čini mi se, u njemu i provodim. Što je veći grad, veća je i njegova kanalizaciona mreža. Toliko je mnogo onih urbanih malograđana i intelektualnih šarenih laža, od akademske zajednice do prolaznika na ulici... Sve je to u čast izgubljenim iluzijama. S druge strane, ima često trenutaka, kada osjetim diskretnog genija ovog grada i sretnem duhove onih koji su nekada u njemu bili, a kojima se iskreno divim, isto kao i duhove onih koji tek treba da dođu, a ja ih željno iščekujem; tad pomislim da je Crnjanski u pravu kada djetinje kaže da u ovom gradu "nema ni besmisla, ni smrti". Opet dihotomije! Imam tu veliku sreću da živim u stanu preko puta Treće beogradske gimnazije, baš one u čijem su dvorištu uhapsili Pekića. Danas tu stoji njegova bista. Uvijek kada prođem pored nje, ili njegovog spomenika, nešto dalje na Cvetnom trgu, sjetim se da je jedino što čovjeku ostaje, makar i tiha, borba za slobodu sopstva i za sopstvo slobode...



Vukić Antović

Naše literate

Na konkursu *Njegoš – vječna luča* koji je raspisan u OŠ „Njegoš“ sa Cetinja, učenica IV/3 odjeljenja Tijana Lakčević osvojila je I mjesto. Njena mentorka je profesorica Vojka Delibašić.

Njegoš – vječna luča

Kada bi postojala riječ koja bi mogla opisati sve ono što Petar II Petrović Njegoš predstavlja za Crnu Goru, bila bi to riječ – luča. Ta vječna luča, svjetlost koja nikada ne prestaje da gori, simbol je njegove mudrosti, hrabrosti i nepokolebljive borbe za slobodu. Njegoš nije bio samo vladar u političkom smislu, već pjesnik i filozof – duhovni vođa nacije, onaj koji je obasjao puteve generacija Crnogoraca i nadahnuo ih da idu ka svjetlosti, ka slobodi i dostojanstvu.

Njegova figura, visoka i stamena, poput samog Lovćena, uzdiže se nad vremenom, kao da je sam planinski vrh izabrao da ga nosi u vječnost. Tamo, đe se nebo susreće sa kamenom, Njegoš je pronašao vječni mir, kao stražar i čuvar svog naroda. Kao da je u toj tišini visina postao jedno sa vjetrom, oblacima i zvijezdama, njegov duh i dalje bdije nad Crnom Gorom, neraskidivo vezan za njen kamen i nebo, za njene staze i vrhove.

Njegoš je bio kao samorodni hrast koji se izdiže iz surovih crnogorskih kamenjara. Njegovo korijenje bilo je duboko usađeno u istoriju svog naroda, a krošnja se širila daleko, do visina iznad svakog ljudskog poimanja. Ispod te krošnje, Crna Gora je pronašla utočište, dok su se vijekovi lomili, a narodi dolazili i odlazili. Njegova riječ nije samo pjesma, ona je molitva i zakletva, zapis na vjetrovima vremena.

„Gorski vijenac“ – taj ep, ta pjesma sa neba, književno djelo, ali i svjetlost koja vodi kroz vjekove. Njegoš je znao da narod bez identiteta, bez svoje priče, nestaje kao magla sa planina, i zato je ispleo „Gorski vijenac“ kao krunu za sve Crnogorce, kao vijenac iznad njihovih glava, ali i kao opomenu. Ta drama o borbi protiv ropstva, protiv zla u sebi i drugima, nije ništa drugo do ogledalo Crne Gore u vječnoj žudnji za slobodom. Njegoševa filozofija i njegove misli nijesu bile vezane samo za zemaljske sfere. On je često gledao u nebo, tražio odgovore od zvijezda, u osami svog kamenog dvora, među planinskim vrhovima. Njegovo putovanje, ispunjeno sumnjama i traganjima, oživjelo je u njegovom veličanstvenom djelu „Luča mikrokozma“. Ova poema nije ništa drugo do svjedočanstvo njegove težnje da razumije najdublje tajne univerzuma, Boga i čovjeka. On je, poput filozofa iz antičkih vremena, pokušavao da pronikne u kosmičke zakonitosti i da pronađe mjesto čovjeka u tom beskrajnom svemiru. Kao što luča presijeca tamu, tako su Njegoševe misli prodirale u dubinu bića, tragajući za vječnom istinom.

Kao vladar, Njegoš nije bio samo na čelu malog naroda, već na čelu svih naroda Balkana. U suštini sve vođene bitke su bile unutrašnje. Bio je ratnik olovkom i perom, a njegovo pero bilo je oštrije od bilo kog mača. Cilj mu nije bio samo da oslobodi Crnu Goru od spoljnih neprijatelja, već da oslobodi svoj narod od neznanja, od mraka. U tom srcu je uvijek plamtjela ideja slobode – ne samo kao političkog stanja, već kao stanja uma, kao svijesti o sopstvenoj veličini i dostojanstvu.

Pjesnik i filozof... Ili pak čovjek od krvi i mesa, rastrgnut između obaveza prema svom narodu i vlastitih unutrašnjih borbi. Njegov život bio je često obavijen tugom i osjećajem prolaznosti, kao što to svjedoči njegov melanholični stih: „Blago onom ko dovijek živi, imao se rašta i roditi“. Te riječi protkane bolom i mudročću, odišu dubljom spoznajom o prolaznosti života i o neizbježnoj smrti. Njegoš je osjećao teret svoje sudbine – teret vladara koji nosi sudbinu svog naroda na plećima, ali i teret čovjeka koji se pita o smislu svega.

Svoj narod je gledao kao simbol, živu priču o borbi, patnji, ali i nepokolebljivoj hrabrosti. Kao što su stijene Crne Gore čvrste i nepokolebljive, tako je i Njegoš vidio svoj narod – kao neuništiv element prirode, povezan sa zemljom, ali uvijek okrenut ka nebu. Crnogorac, u njegovim očima, bio je stvorenje između dva svijeta – onog zemaljskog i onog božanskog. On je u tom dualizmu nalazio inspiraciju za svoja djela, ali i za svoj život. Bio i ostao simbol Crne Gore – stijena među stijenama, planina među planinama. Duša, visoka kao Lovćen, prožeta mudročću i hrabročću, i dalje nadgleda svoj narod, svoj kameniti kraj. Njegove riječi, kao uklesane u planinske litice, ne blijede, već svijetle sve jače kako vrijeme prolazi.

Vječan je, jer je u njemu sažeta vječnost – nije dio prošlosti, on je budućnost. Luča, ta svjetlost koja nas vodi kroz magle i oluje, i dalje gori. Gori u srcima Crnogoraca, u njihovim pričama, u njihovom ponosu. U njegovom liku, Crna Gora je pronašla svog vođu, svog pjesnika i proroka. Njegoševa vječna luča pripada svima nama. I dok god ona sija, dok god njegove riječi odjekuju kroz planine, Njegoš živi.

ŠTA NAM RADE „SPECIJALISTI“!

Matematičko odjeljenje – III razred (2024/25)

Učenike je za upisivanje ovog smjera motivisala želja za boljim znanjem iz matematike i fizike, kao oblasti koje ih oduvijek zanimaju, a ovdje su dobili priliku da ih još opširnije izučavaju.

Atmosfera u odjeljenju je odlična i lijepo saraduju. Mnogi učenici učestvuju na takmičenjima i ostvaruju značajne rezultate, od kojih se ističe Milan Ugren, koji je osvojio 3. mjesto na Olimpijadi znanja iz fizike u Podgorici 2024. godine.

Još nijesu sigurni koje će studije upisati, ali će najvjerovatnije biti vezane za matematiku i fiziku. Poslije tri godine u gimnaziji, kažu da su zadovoljni onim što su naučili i iskustvom koje su stekli.

Sportsko odjeljenje – III razred (2024/25)

Učenike sportskog odjeljenja motivisala je želja da usklade učenje i sport, kako bi postigli najbolje rezultate na oba polja. Redovno učestvuju na takmičenjima u zemlji i inostranstvu, a mnogi su ostvarili značajne uspjehe.

Ističu se Andrijana Šutović (prvakinja Crne Gore i Evrope malih zemalja u džudou), Jovana D. Vučetić (državna prvakinja u plivanju), Daria Mandić (reprezentativka u košarci) i Sanja Andrijašević (koja je bila među najboljima na Svjetskom prvenstvu u Kini).

Većina učenika planira da upiše sportske fakultete, a profesori ih podržavaju u njihovim ciljevima. Atmosfera u odjeljenju je izuzetna, a učenici se međusobno podržavaju i slažu.

Zanimljiva nauka

Taj čudesni raspored prirode

Kroz istoriju, ljudi su bili privučeni da razumijevaju kompleksnost svijeta oko nas. U početku se vjerovalo da se sva materija može svesti na četiri osnovna elementa: vodu, zemlju, vatru i vazduh. Međutim, kako su eksperimentalne tehnike s vremenom napredovale, postalo je jasno da je priroda materije mnogo složenija nego što se ranije pretpostavljalo. Otuda potreba za organizovanjem hemijskih elemenata i periodnog sistema.

Već u 17. vijeku, tačnije 1661. godine, Robert Bojl je poređao tada poznatih 13 elemenata po rastućoj relativnoj atomskoj masi, dok će ovaj sistem proširiti Lavoazje sa dodatnih 11 elemenata. Najveći pomak ka današnjem Periodnom sistemu, prije Mendeljejeva, dao je Džon Njulends, koji je formirao Periodni sistem sa elementima poređanim u oktave, tako da se svojstva elemenata periodično ponavljaju nakon svakih 7 elemenata.

Ipak, rad Mendeljejeva na periodizaciji elemenata ostao je zapamćen kao najvažniji. Godine 1869. on daje prvu verziju Periodnog sistema sa rasporedom elemenata sličnim onom kod Njulensa. Dvije godine kasnije, Mendeljejev daje drugu, reformisanu verziju Periodnog sistema. On je postavljao do tada poznate hemijske elemente u nizove po porastu atomske mase i uvidio je da se njihova hemijska svojstva periodično ponavljaju. Prvi u nizu bio je element sa najmanjom atomskom masom, dok je svaki sljedeći imao veću atomsku masu. Upravo tako je svaki element dobio svoje mjesto i svoj redni broj koji se danas obilježava slovom Z. Tako je sačinio tablicu sa vertikalnim (grupe) i horizontalnim redovima (periode), te je definisao zakon periodičnosti, koji glasi: „Svojstva elemenata u periodnom sistemu elemenata se periodično ponavljaju sa porastom atomske mase“.

Iako je Mendeljejeva tablica PSE u početku imala veoma malo pristalica, Sima Lozanić, hemičar, akademik i prvi rektor Beogradskog univerziteta, koristio je ovu tablicu u nastavi na Velikoj školi.

Od srca zahvaljujem profesorici hemije Anastasiji Vukićević na pomoći.



Vasilisa Koprivica IV-8

ONO PO ČEMU SMO SVI JEDINSTVENI

Svaki čovjek je jedinstven. Jedinstvenost se najbolje ogleda u našim čarobnim otiscima prstiju. Oni su unikatni i svi mi imamo drugačiji otisak prsta. Zbog toga se otisci prstiju smatraju identifikacionim sredstvom. Da li ste znali da postoji barem još jedan dio našeg tijela koji je unikatna? Radi se o dužici našeg oka. Vjeruje se da će se dužica uskoro koristiti kao identifikaciono sredstvo. U nastavku ću objasniti nekoliko pojedinosti o do sada najviše istraženom sredstvu za identifikaciju - nevjerojatnom otisku prsta.

Kako nastaje otisak prsta? Kada ljudski fetus počne da raste, spoljašnji sloj kože je u potpunosti gladak. Poslije otprilike 10 nedjelja raste dublji sloj kože, tj. bazalni sloj iznad kojeg se formiraju papilarne linije. Od papilarnih linija se, u 17. nedjelji, formiraju otisci prstiju tako što se površinski nabori kože savijaju.

Šare na otisku prsta dobijamo genetski, što znači da određeni dio šara na svom otisku prsta dijelimo sa članovima porodice. Na ukupnu veličinu i oblik otisaka prstiju utiču geni, koje nasljeđujemo od roditelja. Brojni faktori utiču na detalje šara naših otisaka prstiju. Oblik i veličina krvnih sudova u našoj koži, brzina rasta različitih slojeva kože su samo neki od faktora, koji utiču na naše otiske prstiju. Ono što je veoma zanimljivo jeste da ne postoje dvije osobe sa istim otiscima prstiju, pa čak ni identični blizanci.

Uloga otisaka prstiju nije u potpunosti istražena. Otisci prstiju se najviše koriste u identifikaciji osoba, a ta praksa datira još od drevne Kine. Otisci prstiju se sada koriste i za mnoge druge stvari, a sve se bazira na činjenici da su svima nama otisci prstiju različiti. Oni se koriste za otključavanje telefona, ili se pak uzimaju za pristup evidenciji imunizacije, posebno kod djece.

Policijske snage i dalje pronalaze nove upotrebe otisaka prstiju. Detekcija otisaka prsta i metode proučavanja su poboljšane, pa ih detektivi mogu koristiti i da otkriju ko je bacio određeni kamen. Forenzičari danas mogu da otkriju decenijama stare otiske prstiju i tako možda omogućavaju detektivima da riješe veoma stare zločine i to uz pomoć nove tehnike koja koristi hemikaliju koja mijenja boju za mapiranje znojnih žlijezda u našim otiscima prstiju.

Oba teksta pripremila:

Vasilisa Koprivica IV-8



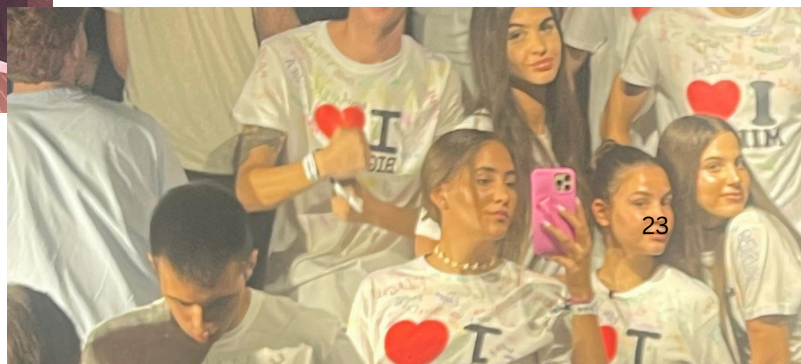
KOFER PUN USPOMENA - EKSKURZIJA!

Ono što daći jedva čekaju i
čemu se najviše raduju...



Naša dugo iščekivana ekskurzija kroz tri evropske zemlje – Francusku, Španiju i Italiju – bila je iskustvo koje ćemo pamtili cijelog života. Deset dana ispunjenih putovanjima, novim iskustvima, smijehom i druženjem prošli su nevjerovatno brzo, ali su u nama ostavili snažan trag.

Prva destinacija je bila Italija, gdje smo posjetili gradove bogate historijom i kulturom. Venecija, grad na vodi, pravi je raj za turiste. Lido di Jesolo, maleni gradić koji je definitivno vrijedan posjete i kojem ću se sigurno u bliskoj budućnosti vratiti. Takođe smo vidjeli i ekskluzivni život u Monaku i Nici, mada mi je žao što nismo imali dovoljno vremena da sve istražimo.



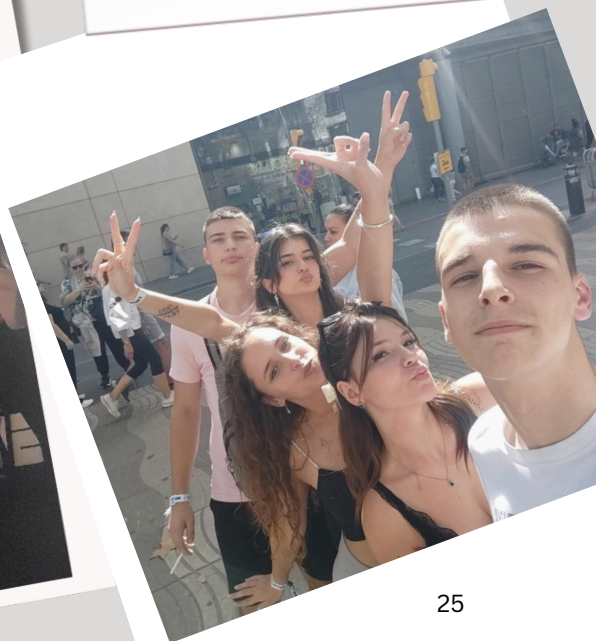


Ipak, većinu vremena proveli smo u Španiji, tačnije u živopisnom Ljoretu (Lloret de Mar), na obali Katalonije. Taj mali turistički grad postao je srce našeg putovanja. Ljoret nas je oduševio svojom plažom, veselim ulicama i noćnim životom. Posebno mjesto u našem sjećanju zauzima noć provedena u diskoteci, gdje smo svi zajedno plesali, pjevali i slavili mladost. Bilo je to veče bez briga, kada su svi bili nasmijani i bliski. Kroz ovo putovanje stekli smo mnogo više od fotografija i suvenira. Osjetili smo slobodu, povezanost i radost zajedništva. Mnogi među nama su postali bliži nego ikad prije, a neka prijateljstva koja su možda bila površna, sada su se pretvorila u prave veze koje će, nadamo se, trajati godinama. Osjećaj jedinstva i zajedničkog doživljaja bio je najdragocjeniji dio ove ekskurzije.

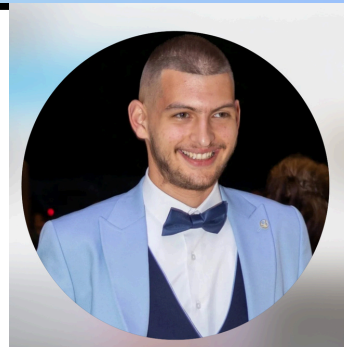
Na povratku, svi smo bili pomalo tužni što se završava nešto tako posebno, ali i zahvalni što smo imali priliku doživjeti sve to zajedno. Ovo putovanje nas je naučilo koliko je važno stvarati uspomene i cijeniti trenutke provedene s ljudima do kojih nam je stalo.



Milena Kosović IV-3



*Oproštaj od drugova
i
škole...*



Naš maturant Vasilije Todorović pjesmom se pozdravio sa svojom generacijom i školom.

Vi ste moja prva prava braća
U godine rane kada rastu krila
S vama sam letio po zraku života
A vi vazda bili družina mi mila

S vama sam išao s pada do uspona
I od naše škole do Španije žarke
Svi smo bili porodica novoga nam doma
Učili zajedno stihove Petrarke...

Lik tih lica vazda će mi ostat
Da mi sjaje dušom do svršetka žića
A žagori đaćki nestaće bez glasa
A klupe bez nas i čaše bez pića

Ostajte mi zbogom, o drugovi moji
Rasute zvijezde posvuda pod suncem
I vi znajte vazda da vas Vajo voli
U mislima s vama i dušom i srcem!

Vasilije Todorović IV-6

Kutak za strance

I matematičari pišu poeziju...

Anja Matović, učenica drugog razreda matematičke gimnazije, voli da piše poeziju na engleskom jeziku. Sa nama je podijelila dvije pjesme.

I am so, so cold

It's December, my dear, the streets are white and wet,
The sleeping town is shivering in winter's icy hold,
A misty afternoon, the Sun has just set,
I'm watching the snow fall, and I am so, so cold.

The night's still young, my love, I don't want to sleep,
The nightlights are so lovely in silver, white and gold,
Yet sorrow has snuck in my frozen heart so deep,
My cheek is tearstained, and I am so, so cold.

The moon's so gorgeous, darling, a pearl in midnight sky,
My notebook's still splattered with tears dried and old,
I'll stay here awake till the last of streetlights die,
I need you yet again, and I am so, so cold.

The wounded dove

... And I feel it flutter in my soul, like an untamed,
shackled dove,
The names you used to call me carved so deep
between my ribs,
Reopening old wounds, the ugly scars that spell out
love,
Yearning has always tasted so much sweeter on my
lips...

Anja Matović II-M



A sad Njemci...

Kako naši frazeologizmi „zvuče“ na njemačkom jeziku...



Ispravljati krivu Drinu – Gegen Windmühlen kämpfen.

Neće grom u koprive – Unkraut vergeht nicht.

Kud puklo da puklo – Komme, was wolle.

Bogu iza nogu – Wo sich Fuchs und Hase gute Nacht sagen.

Gledati kao tele u šarena vrata – Schauen wie ein Auto.

Kad na vrbi rodi grožđe – Wenn Schweine fliegen.

Od Kulina dana – Seit anno dazumal.

Lupa kao Maksim po diviziji – Er labert ohne Punkt und Komma.

Medveđa usluga – Einen Bären dienst erweisen.

On je pao sa kruške – Er ist vom Mond gefallen.

Dobiti korpu – Abblitzen lassen.

Pripremila profesorica Maša Knežević

GIMNAZIJALCI GLEDALI, ČITALI...

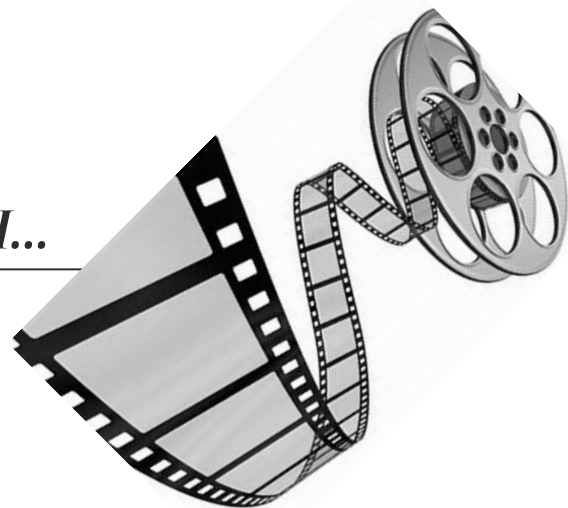
FORREST GUMP – ANTOLOGIJA JEDNOG ŽIVOTA

Život je kao bombonjera, nikad ne znaš šta ćeš izvući – poznata je rečenica iz filma urađenog po istoimenom romanu Vinstona Gruma, „Forrest Gump“. Priča prati život autističnog čovjeka po imenu Forest, koji je nesvjesni svjedok nekoliko ključnih događaja u istoriji SAD-a. Upoznajemo se sa djetinjstvom jednog dječaka i izazovima sa kojima se susreće još od malih nogu, njegovim sportskim uspjehom u američkom fudbalu, kao i vojnom službom u Vijetnamskom ratu. Ne možemo zaboraviti ni biznis sa škampima, zapanjujući maraton i mnogim gledaocima omiljeni dio, gdje sudbina ponovo spaja glavni lik i njegovu srodnu dušu – Dženi.

Na mene je najveći utisak ostavio lik Foresta, način na koji je obrađen sa svim svojim vrlinama i manama koje polako isplivavaju na vidjelo. Svijet treba opažati upravo kao on, negativne situacije gledati sa pozitivne strane, i ne bojeći se predrasuda društva plivati kroz socijalne vode svojim stilom. Diskretno se provlači i: tema rasizma gdje Baba, bez obzira na boju kože, sklapa prijateljstvo sa našim glavnim likom u vrijeme kada je to bilo nezamislivo. Suptilni momenti poput prikaza Elvise i početka jedne sasvim nove ere u muzičkoj industriji su me prosto oduševili.

Zapazila sam da mnogi ljudi ovaj film nazivaju nekom vrstom konzervativne fantazije o vremenu Amerike, gdje su pokorni ljudi kao Forest koji prati naređenja nagrađivani, ali ja mislim da ipak nosi neku dublju poruku o životnim lekcijama i važnosti vjerovanja u sebe iako okolina tvrdi drugačije. Uprkos već navedenoj smetnji koju Forest posjeduje, od njega čujemo jako kompleksne opservacije: **Ne znam da li svi imamo sudbinu ili svi jednostavno lebdimo okolo slučajno na vjetru, kao i Moja mama kaže da su to bile čarobne cipele. Odvele su me bilo gdje.**

Zoja Koprivica I-2

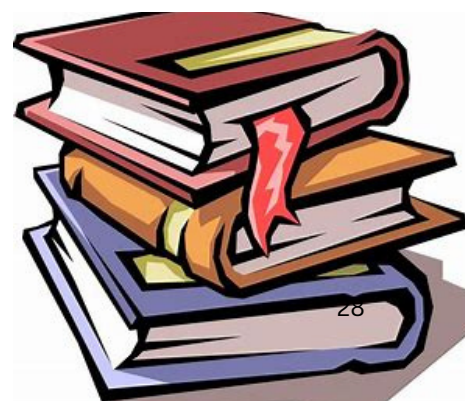


Nije jedna nego čitava serija KNJIGA NOĆNA ŠKOLA – K. DŽ. Doerti

Eli Šeridan, problematična je tinejdžerka koja prolazi kroz unutrašnju borbu i počinje da gubi kontrolu otkako joj je brat pobjegao od kuće. Uhapšena je. Opet. Roditeljima je prekipjelo, svega im je dosta. Šalju je u prestižni internat, u akademiju Simerija koja svojom savršenom crvenom fasadom skriva mračne tajne školskih hodnika potpuno nepoznatih ostatku svijeta. Autorka vješto dočarava kako Eli od početnih otpora i mržnje prema školi počinje da prihvata njen ritam, stiče prijatelje i pronalazi utočište - sve dok se situacija ne okrene naglavačke. Baš kada se čini da stvari dolaze na svoje mjesto, priča se komplikuje i prepliće kroz obrte koji me nijesu ostavili ravnodušnom. Eli ne vjeruje više skoro nikome. Žudi da pomogne svojim prijateljima. Neprijatelji su sve bliže i prije nego što uopšte shvati dopijeva usred krvave oluje. Posebno mi se dopala atmosfera škole-internata, koja odiše rizikom i opasnošću. Likovi su živopisni i složeni, a njihove namjere i identiteti neprestano izazivaju sumnju. Serijal „Noćna škola“ sastoji se od pet djelova. Knjige su pune misterije, ubistava i zavjera - što je u osnovi ono što ja tražim u knjigama. U ovom serijalu počevši od najzbudljivije igre, svakim sljedećim okretom stranice radnja postaje toliko besmislena da se zapitate ko koga laže. Sa razlogom je K. DŽ. Doerti rekla:

Šah nije društvena igra. Šah je samo djelimično igra, jer je šah zapravo rat.

Ksenija Blagojević I-3



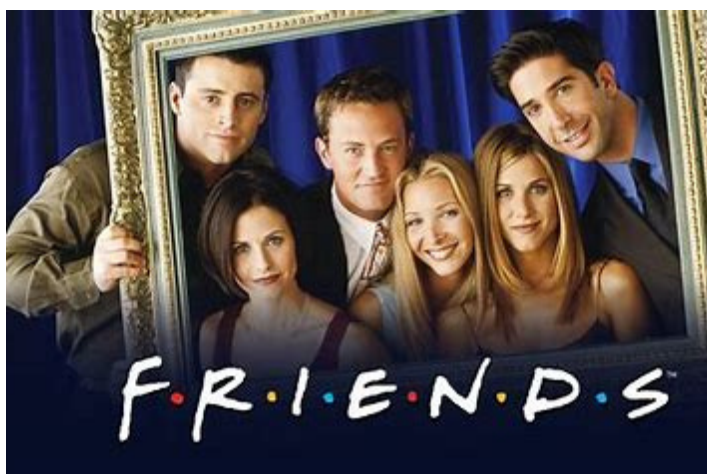
NEPREVAZIDENI „PRIJATELJI“

Televizijska serija Prijatelji od premijere 1994. godine ostala je omiljena među tinejdžerima i odraslima. Serija prati šestoro prijatelja u Njujorku, koji balansiraju između života, ljubavi i karijere. Svaki karakter donosi nešto posebno – Rejčel prelazi put od razmažene djevojke do nezavisne žene, Monika pokazuje upornost u ostvarenju snova, dok Čendlerov humor, Džoijeva bezbrižnost i Fibiina ekscentričnost donose vedrinu.

Serija je popularna jer se bavi univerzalnim temama prijateljstva, lojalnosti i ličnog razvoja, s kojima se i srednjoškolci mogu poistovjetiti. Likovi se suočavaju s izazovima, prave greške i uče iz njih, što ih čini realističnim i bliskim gledaocima. Prijatelji nijesu samo humoristična serija, već i podsjećanje da je normalno prolaziti kroz uspone i padove, sve dok imamo podršku pravih ljudi.

Bilo da se smijemo Džoijevim šalama ili učimo iz Monikine upornosti, ova serija ostavlja pozitivan utisak. Kada ti zatreba predah od školskih obaveza, pusti epizodu Prijatelja – možda pronađeš inspiraciju i utjehu koju tražiš.

Ksenija Marojević II-5



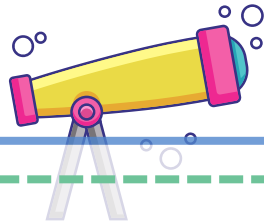
Nezaboravni Nepoznato o poznatim

Vinsent van Gog

Vinsent van Gog je holandski postimpresionistički slikar voljen širom svijeta. Opšte je poznato da je živio i stvarao u Francuskoj, da je pred kraj svog života završio u sanatorijumu i preminuo u trideset sedmoj godini, te neću dužiti o njegovoj biografiji. U nastavku možete pročitati neke zanimljivosti o ovom fenomenalnom slikaru:

- Činjenica da je ovako veliki umjetnik počeo da slika sa 27 godina šalje poruku da nikad nije kasno da počnemo da se bavimo nečim što volimo i što nas ispunjava.
- Van Gog nije bio poznat za života i prodao je samo jednu sliku po imenu „Crveni vinograd“, uprkos tome njegove slike danas vrijede po više miliona dolara.
- Opšteprihvaćeni razlog njegove smrti smatra se samoubistvo, međutim, postoji teorija da su ga u stvari, iz igre, ubili dječaci koji su dolazili da ga gledaju kako slika. Koji god da je uzrok njegove smrti tužno je što nije doživio da vidi koliko ljudi cijene i vole njegove slike.
- Brojni autoportreti koji predstavljaju umjetnika sa zavijenom glavom jasno nam daju dozanja kako je Vinsent jednom prilikom sebi otkinuo dio uveta. Razlog zašto je to učinio nije poznat iako postoje razne teorije. U vrijeme kada se to desilo živio je u Arlu sa svojim prijateljem, takođe poznatim slikarom Polom Gogenom. Gogen je bio jedini svjedok ovog neobičnog događaja.
- Najvažnijom osobom u slikarevom životu smatra se njegov brat Teo. Teo ga je izdržavao, slao mu novac, boje i pokušavao da proda Vinsentove slike. Oni su bili izuzetno bliski, uprkos tome što nisu živjeli na istom mjestu. Stalno su slali pisma jedan drugom, te pronađeno preko 800 pisama koje je Van Gog slao svom bratu.

Petra Brković I-3



A SAD OPUŠTENO!

Naše najmilije Lapsusi

Sa časova u odjeljenju I-3:

Profesorica: Biblija je mislila...

Profesorica: Rekli smo da elementi sa nekom zajedničkom osobinom pripadaju istom skupu. Sad navedite neki primjer skupa.

Učenik: Šta je zajedničko 6. i 7. času? (pa odgovara sam sebi) Pa časovi su matematike!

Učenik 1: (kine)

Učenik 2: NAZDRAVLJE!

Profesorica: NEKA PRIČE!!!

(Čas teorije književnosti)

Profesorica: I to se ocjenjuje, kako se ponašaš i pričaš na času.

Učenik: Ao, pa nije ovo teorija pričanja.

Učenik: Pa za šta služe te prazne diplome?

Profesorica: Da priždiju vatru.

Profesorica: Kako su ljudi u praistoriji bilježili poeziju?

Učenica: Pa na papire.

Profesorica: Kakve jadne papire kad nijesu imali ljeba da jedu.

Profesorica: Nemojte ponavljati, dajte mi neku uzbudljivu riječ.

Učenica: Uzbudljivost!

Profesorica: Vidiš kako hoćeš kad hoćeš!

(Čas analize pjesme Banović Strahinja)

Profesorica: Da li biste ikada oprostili preljubu?

Učenica: Zavisí od vremenskog perioda.

Profesorica: Znači ti si raspoložena za oprost od 7 do 12, sve poslije toga se ne prašta?

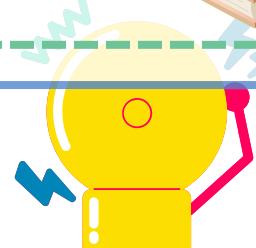
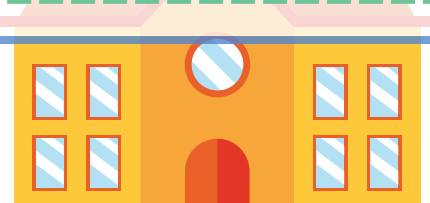
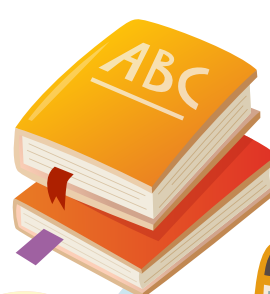
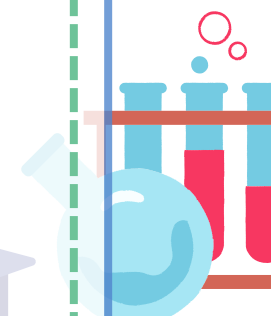
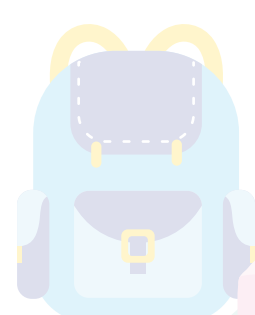
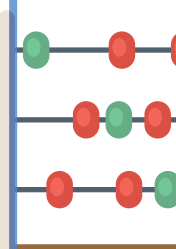
Učenica: Ali kako? Meni je ispalo 3,52 dana.

Profesorica: Imam fobiju od tvojih brojeva.

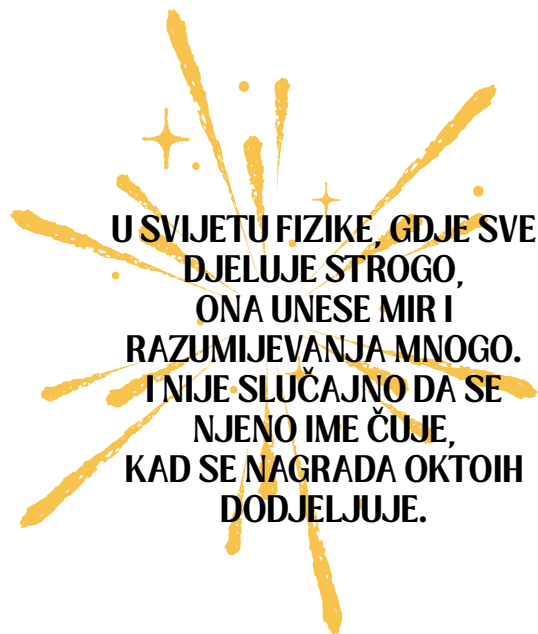
Profesorica: Ne kuni se u Ostrog!

Učenik 1: Nisam krsta mi svetog.

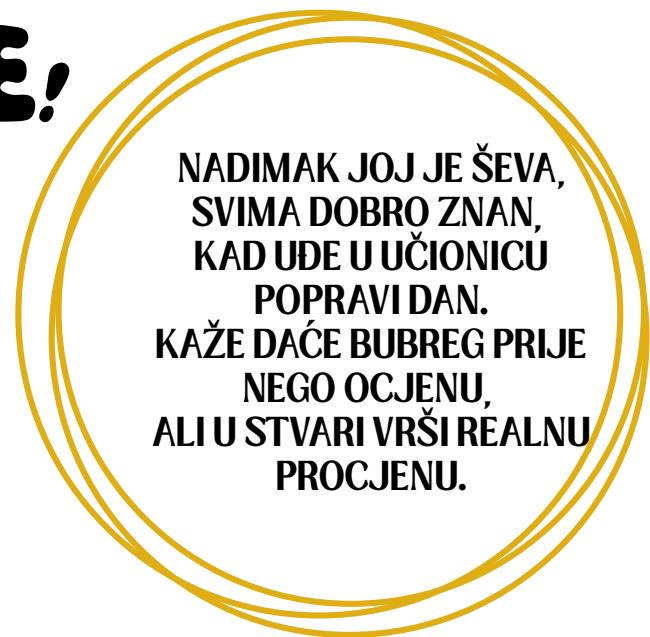
Učenik 2: Nije pomenuo Ostrog sve ukopa.



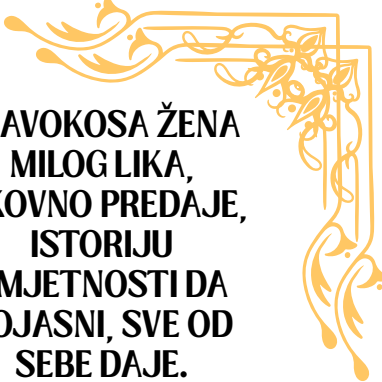
POGODI KO JE!



U SVIJETU FIZIKE, GDJE SVE
DJELUJE STROGO,
ONA UNESE MIR I
RAZUMIJEVANJA MNOGO.
I NIJE SLUČAJNO DA SE
NJENO IME ČUJE,
KAD SE NAGRADA OKTOIH
DODJELJUJE.



NADIMAK JOJ JE ŠEVA,
SVIMA DOBRO ZNAN,
KAD UDE U UČIONICU
POPRAVI DAN.
KAŽE DAĆE BUBREG PRIJE
NEGO OCJENU,
ALI U STVARI VRŠI REALNU
PROCJENU.



PLAVOKOSA ŽENA
MILOG LIKA,
LIKOVNO PREDAJE,
ISTORIJU
UMJETNOSTI DA
POJASNI, SVE OD
SEBE DAJE.

U BIBLIOTEKU KOD NJE SVAKO VOLI DA DODE,
JER KADA SA NJOM PRICAŠ, SVAKA MUKA LAKO PRODE.

OSMIJEH I PRAMEN
PLAVI,
NI MUVA SE NE ČUJE
KAD NA STO DNEVNIK
STAVI.
IAKO JE OMRAŽEN
PREDMET HEMIJA,
KOD NJE SE LAKO UČI
OKSIDACIJA I
REDUKCIJA.



KAD JE TEMPERATURA U MINUSU
U ŠKOLI GRIJANJA NEMA,
A DA NALOŽI „VATRU“ NA +30
NEMA PROBLEMA.

VREMENSKA PROGNOZA ZA MATURANTE - kraj školske 2025.

Dobro došli u školsku vremensku prognozu specijalno izdanje za maturante! Pogledajmo kako izgleda vremenska situacija u pojedinim kabinetima.

Matematika

Atmosfera iznenađujuće stabilna, bez većih poremećaja. Profesor zrači smirenošću i jasnoćom, pa se svi zadaci rješavaju bez panike. Lagani povjetarac zadataka iz vjerovatnoće. Poželjno ponijeti olovku... i samopouzdanje.

Fizika

Blaga nestabilnost u vazduhu – moguće oscilacije u naponu i silama trenja. Povremene oluje izazvane zakonima očuvanja energije, ali sa dobrim pripremama – prolazna pojava.

Istorija

U zoni kabineta istorije formira se snažan ciklon! Bura datuma, ratova i političkih sistema. Oluja ide iz pravca srednjeg vijeka i ne jenjava do savremenog doba. Savjetuje se da se sakrijete ispod udžbenika i čekate razvedranje.

Crnogorski-srpski, bosanski, hrvatski jezik i književnost

Meteo uslovi nepredvidivi, sa naglim izmjenama vedrog i tmurnog raspoloženja. Profesorica često podigne vjetar analizom poezije, a učionicom odzvanjaju rečenice: „ Ko ne pročita lektiru, neka sanja peticu!”

Hemija

Promjenljivo. Uzburkane reakcije, povremeni gasovi (ne paničite – ugljen-dioksid). Pojava neutralne zone ako uhvatite sve valencije na vrijeme.

Engleski jezik

Sunčano sa blagim akcentom britanskog. Povremeni oblaci nepravilnih glagola, ali već posle prve lekcije – razvedranje. Prijatan povjetarac sa Oxforda.

Biologija

Učionica podsjeća na tropsku šumu znanja – sve buja: ćelije, DNK, fotosinteza. Pazite na mikroskopske promjene u atmosferi.

Fizičko

Vedro, sunčano, 0% šanse za kontrolni! Glavni problem: hoće li neko imati patike.

Filozofija

Duboki oblaci misli lebde iznad učionice. Vrijeme je maglovito, pitanja su apstraktna, a odgovori još više. Idealan trenutak za razmišljanje o smislu školskog sistema.

Sara Rovčanin IV-9

Najbolji za kraj!

Spisak dobitnika diplome Luča I i Luča II za školsku 2024/2025. godinu

LUČA I

IV-1

1. ANDRIJA AŠANIN

IV-2

2. ANDELA BOJOVIĆ
3. VUK ČETKOVIĆ
4. MARTINA ĐUROVIĆ
5. LANA KNEŽEVIĆ
6. ANDREA KOVAČEVIĆ
7. NINA MAROJEVIĆ
8. KSENIJA MIJUŠKOVIĆ

IV-3

9. TAMARA ADŽIĆ
10. MILENA KOSOVIĆ
11. TIJANA MATIJAŠEVIĆ
12. ANDREA MIJOVIĆ
13. ANDELA MUŠIKIĆ
14. DINA PEROVIĆ
15. SARA RADULOVIĆ
16. MAŠA VUKOTIĆ

IV-4

17. NAĐA BULAJIĆ
18. MARIJA SARIĆ
19. MILICA VUKOTIĆ

IV-5

20. DUŠAN KEŠELJEVIĆ
21. ĐORĐIJE KEŠELJEVIĆ
22. PARASKEVA KUZMAN
23. MIROSLAV MILIĆ
24. STEFAN ŠUŠIĆ

IV-6

25. VASILIJE CICMIL
26. INES JAGANJAC
27. BORIS KNEŽEVIĆ
28. NAĐA POPOVIĆ
29. MAŠA RADULOVIĆ
30. VUK ŽIŽIĆ

IV-7

31. KASIJANA MAROJEVIĆ
32. VALENTINA MURATOVIĆ
33. DARJA NIKOVIĆ

IV-8

34. ELENA JOKOVIĆ
35. VASILISA KOPRIVICA
36. ANJA NIKOLIĆ
37. MILICA TODOROVIĆ
38. FILIP UTJEŠINOVIĆ

IV-9

39. JANJA DRAŠKOVIĆ
40. GEORGIJE KNEŽEVIĆ
41. VASILIJE KNEŽEVIĆ
42. MIA KONTIĆ
43. ĐURDINA NARANČIĆ
44. ANDRIJA PEROVIĆ
45. SARA ROVČANIN
MAŠA TOMANOVIĆ

LUČA II

IV-1

- 1.SOFIJA LJEŠKOVIĆ
- 2.DUŠAN ŠLJIVANČANIN
- 3.KSENIJA KANKARAŠ
- 4.UROŠ NEDIĆ
- 5.ANJA LAZOVIĆ

IV-2

- 6.STEFAN ĐURKOVIĆ
- 7.DIJANA GORANOVIĆ
- 8.MARIJA BIJELOVIĆ
- 9.VLADAN STANISAVIĆ
- 10.ALEKSANDRA MILOVIĆ

IV-3

- 11.MILIJKA ĐOKOVIĆ
- 12.JAKOV DRAGANIĆ
- 13.ANASTASIJA VUČKOVIĆ

IV-4

- 14.ANA ANTOVIĆ
- 15.ANDELA JAKOVLJEVIĆ
- 16.PETAR KASOM
- 17.MARTINA MILINKOVIĆ
- 18.KRISTINA TOMAŠEVIĆ
- 19.BOGDAN VOJIČIĆ

IV-5

- 20.MATIJA DRAŠKOVIĆ
- 21.FILIP KNEŽEVIĆ
- 22.VASILISA MILOVIĆ
- 23.NIKOLA PEJOVIĆ
- 24.PETAR POLEKSIĆ
- 25.ANDRIJA TADIĆ

IV-6

- 1.DIJANA ALEKSIĆ
- 2.JOVAN BANIĆEVIĆ
- 3.DARIA DELIBAŠIĆ
- 4.BOGDAN DELIĆ
- 5.NIKOLINA JANJUŠEVIĆ
- 6.MAŠA JOVOVIĆ
- 7.NINA MILIČIĆ
- 8.MIA NENEZIĆ
- 9.SARA NIKČEVIĆ
- 10.MILO VUJOVIĆ

IV-7

- 11.JOVANA GARDAŠEVIĆ
- 12.IRINA JOKIĆ
- 13.SOFIJA JOKIĆ
- 14.SANJA MIRKOVIĆ

IV-8

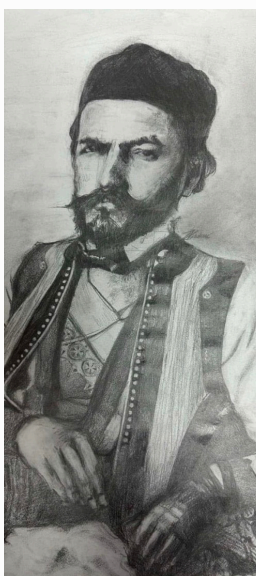
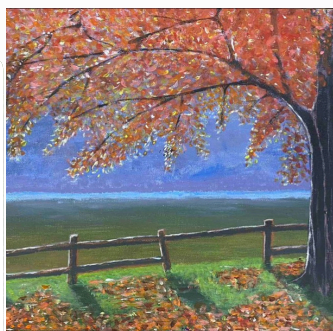
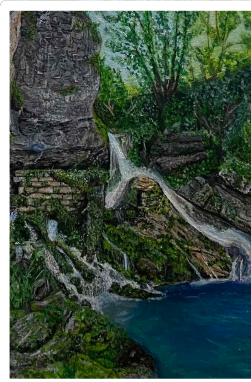
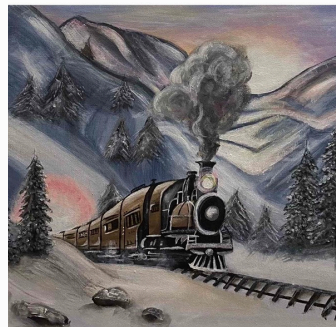
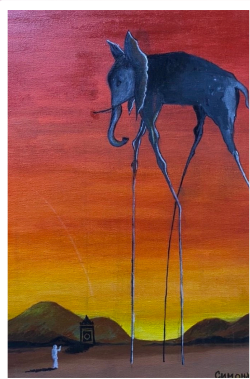
- 15.MILICA BOŽOVIĆ
- 16.NIKOLINA BOŽOVIĆ
- 17.SARA BUTOROVIĆ
- 18.JOVANA JOKIĆ
- 19.MAGDALENA ODALOVIĆ
- 20.ALEKSANDRA PEJOVIĆ
- 21.SOFIJA VAVIĆ

IV-9

- 22.VUK PAPOVIĆ
- 23.NATAŠA NEDIĆ
- 24.MAŠA NIKČEVIĆ
- 25.MILJANA TODOROVIĆ

DAK GENERACIJE – MAŠA RADULOVIĆ, IV-6

Likovna sekcija kroz prizmu talenata



Umjetnost je najbolji put da spoznamo sebe i svijet koji nas okružuje, da shvatimo koliko je realnost ograničena, a kreacija bezgranična i sveobuhvatna, a umjetničko djelo nešto najbolje i najvrjednije što čovjek može da stvori.

Gimnazija "Stojan Cerović" nije samo mjesto gdje učenici stiču opšte obrazovanje, već prostor u kome se oblikuju talenti, razvijaju ideje, njeguje kreativnost i estetska svijest. U tom procesu Likovna sekcija igra ključnu ulogu. Ona nije samo radionica kreativnosti, već mjesto u kom umjetnost dobija svoj smisao kroz zajednički rad. Tu učenici razvijaju osjećaj za lijepo, oblikuju svoju svijest, proširuju vidike, njeguju humane vrijednosti, grade budućnost u kojoj kreativnost nije izolovana od društvenih vrijednosti, već postaje njihova pokretačka snaga. Likovna sekcija kroz prizmu talenata

Kroz rad sekcije učenici se upoznaju sa historijom umjetnosti, razumiju njen društveni karakter i prepoznaju kako se kroz vizuelni izraz prenose poruke i emocije. Kroz posvećen rad učenika i mentora, promoviše se i naša škola kao značajan učesnik u kulturnim dešavanjima šire društvene zajednice. Brojne izložbe, priznanja i nagrade na lokalnim, nacionalnim i međunarodnim takmičenjima, iz godine u godinu svjedoče ne samo o individualnom talentu naših učenika, već su i potvrda visokog umjetničkog standarda koji naša sekcija njeguje. Postignuća učenika Likovne sekcije, ne samo da jačaju ulogu škole, već potvrđuju njenu ulogu u podsticanju kreativnog razvoja i vizuelnog izraza svojih učenika.

Pripremila profesorica Vera Knežević

